Doğan Kardeş

MELIH41

SAYI 5 31 OCAK 1972 100 KURUŞ

DÜNYA ÇOCUKLARINDAN ÖRNEKLER: ÇİÇEKLER ve MEYVELER Parmak Hathi (11) Hintli

1

SUZİ KENDİNE BİR MEŞGALE ARIYOR...

BUGÜN OKULUMUZUN SON GÜNÜ ÇOCUKLAR. ÖNÜNÜZDE BOMBOŞ VE UPUZUN ÜÇ AY VAR. BU AYLARI BOŞ GEÇİRMEYECEĞİNİZİ UMARIM. KENDİNİZE BİR MEŞGALE BULUN. HEM EĞLENİR, HEM DE BİLGİNİZİ ARTTIRIRSINIZ...

NE YAPMALI ACABA? TEKRAR BALIK BESLEMEYE Mİ BAŞLASAM, OLMAZ... BİZİM TEKİR YER BUNLARI. ZATEN GEÇEN SEFER DE BALIKLARIMI O YEMİŞTİ.

HEM KÜLTÜRÜMÜ ARTTIRACAK, HEM DE EĞLENDİRECEK BAŞKA BİR ŞEY BULMALI... TAMAM, BULDUM.. EN İYİSİ KİTAP OKUMAK.. OKUMAYI SEVERİM.

2

ANLATABİLDİM, DEĞİL Mİ? TAM KARARIMI VERMEDEN KİTAPLARINIZI İNCELEMELİYİM.

TABİİ KÜÇÜK HANIM. BÜTÜN KİTAPLARA İSTEDİĞİNİZ GİBİ BAKABİLİRSİNİZ. BUYURUN..

O..HO... KARINCA GİBİ YAZILAR. BUNLARI DA KİM OKUR ACABA?

İSTATİSTİK YILLIĞI 1930

İSTATİSTİK YILLIĞI 1880

ŞU MERDİVENİ ÇIKIP BİRAZ DA ÜST RAFLARI KARIŞTIRAYIM. BAKALIM NELER VAR?

ŞEYYAHAT GÜZEL ŞEY... O NE? MERDİVEN KAYIYOR MU NE?

ŞEYYAHA

3

MERDİVENİN TEPESİNDE KISA BİR ŞEYYAHAT DA BİZ YAPTIK. DÜŞMEDEN İNEYİM ŞURDAN. O NE? ROBİNSON KRUZOE.. ENTERESAN BİR KİTAP OLMALI.

ÇOK HEYECANLI... ZAVALLI ROBİNSON... ZAVALLI CUMA... ACABA KURTULABİLECEKLER Mİ O ADADAN?

EH, SAAT YEDİ. DÜKKÂNI KAPAYALIM ARTIK. ACABA O KÜÇÜK KIZ NE ZAMAN GİTTİ? HİÇ FARKINDA DEĞİLİM.

AA... IŞIKLAR NEYE SÖNDÜ ÖYLE? DEMEK OKUMAYA O KADAR DALMIŞIM Kİ, KİTAPÇININ DÜKKÂNI KAPATIP GİTTİĞİNİ DUYMAMIŞIM...

4

DÜKKÂNDA YAPAYALNIZIM. ŞİMDİ HEYECANLANMADAN BURADAN NASIL ÇIKACAĞIMI DÜŞÜNMELİYİM...

ŞİMDİ BU KOCA KİTAPLARIN NE İŞE YARADIKLARINI ANLADIM. BUNLARDAN SAĞLAM BİR MERDİVEN OLUR.

SÖYLE BAKALIM KÜÇÜK HANIM. ORDA N'APIYORSUN?

KİTAPÇI BENİ İÇERDE UNUTMUŞ. ÇIKMAYA ÇALIŞIYORUM.

ZAHMET EDİYORSUNUZ. BEN BURADAN EVE TEK BAŞIMA GİDEBİLİRİM MEMUR BEY...

BELLİ OLMAZ KIZIM. BELKİ YİNE BİR YERE TAKILIP KALIRSIN DA AİLEN MERAKTAN SOKAKLARA DÖKÜLÜR.

Oyun Oynar Gibi Ders Yapıyorlar

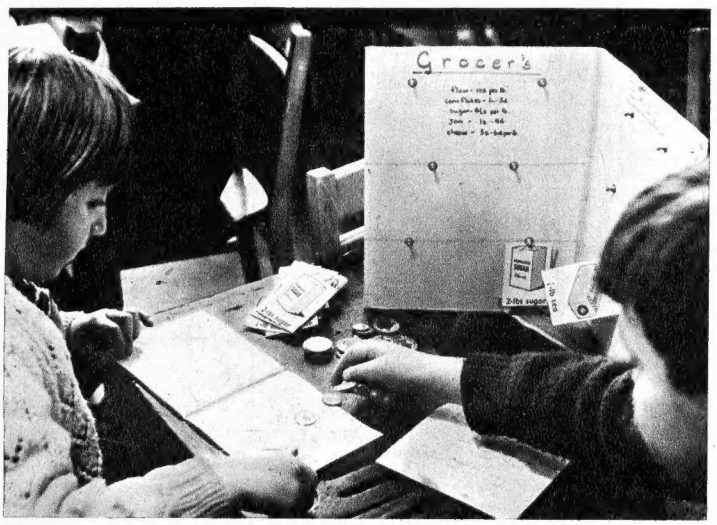

Öğrencilerden 8 yaşındaki Linda bakkal olmuş, yaşıtı Arnold'un istediği 1 kilo şekeri vermeye hazırlanıyor.

Son günlerde İngiltere'de denenmesine başlanan yeni bir öğretim sistemi pek yakında bütün dünyaya yayılacağa benzer. İlkokul çağındaki çocukların özellikle Matematik derslerinde başarısız olduğunu gören ilgililer bu yeni sistemle, başarı kazandıklarını söylemektedirler.

En ufak toplama çıkartma işlemini bile bakkalcılık oynayarak çözen çocuklar, daha ileri sınıflarda Arşimed kanunu ve Sosyal Bilgiler konularını bile oyunla öğreniyorlar.

Bu yeni sistemin çocuklar bakımından çok zevkli olduğu meydanda. Böylece oyun oynama ihtiyacını da sınıfta gideren çocuk, eve döndüğü zaman daha büyük bir şevkle derslerini çalışıyor.

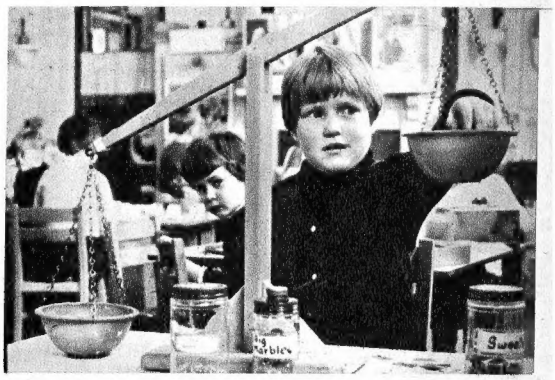

Küçük Karen de bisküvileri tartarken, farkına bile varmadan ağırlık ölçülerini öğreniyor. Diğer yanda iki arkadaş Arşimed kanununu ispatlamakla meşgul.

BÖCEKLERİ TANIYOR MUYUZ?

Sineklerden, örümceklerden, kırkayaklardan bahsederken, sözün gelişi «börtü-böcek» deyimini kullanırız. Dörtten fazla ayağı olan, kanatlı ya da kanatsız, küçücük yaratıkların hemen hepsi, pek çoklarımız için böcekten başka bir şey değildir. Ama bilim adamlarına göre acaba bütün bu yaratıklar aslında böcek midir?

Değildir. Böcekler 700.000 kadar çeşidiyle dünyanın hemen hemen her tarafına yayılmış yaratıklardır. Böceklerin en büyük özellikleri üçü sağda, üçü solda olmak üzere altı bacakları olmasıdır. Hayvanlar âleminin eklembacaklılar sınıfından oldukları için bacakları eklemlidir. Bazılarında ikişerden dört kanat vardır, bazılarında iki. Bazılarının ise hiç kanadı yoktur. İşte size çekirge... İşte sinek... İşte kız böceği... işte arı, işte ipekböceği...

Bir örümceğe yakından bakarsak onun dördü sağda, dördü solda olmak üzere sekiz ayağı olduğunu görürüz. Bu da bize örümceklerin, akreplerin, suda yaşayan kabuklu hayvanların, kırkayakların, tesbih böceklerinin böcek olmadığını ispat eder.

Bir böceğin vücuduna yakından bakacak olursak, vücutlarının baş, göğüs ve karın olmak üzere üç kısımdan meydana gelmiş olduğunu görürüz. Bacaklar da, kanatlar da göğüs kısmı üzerinde yer almıştır.

Bütün bunlar bizlere böceklerin özelliklerini tanıtmaya yeterlidir. Bundan sonra kenarda köşede küçücük bir yaratık gördüğümüz zaman onun böcek mi, yoksa eklembacaklılardan başka bir yaratık mı olduğunu anlayacaksınız demektir.

Kız böceği, üç çift bacağı, iki çift kanadıyla tipik bir böcektir. Daha çok sulak yerlerde yaşar.

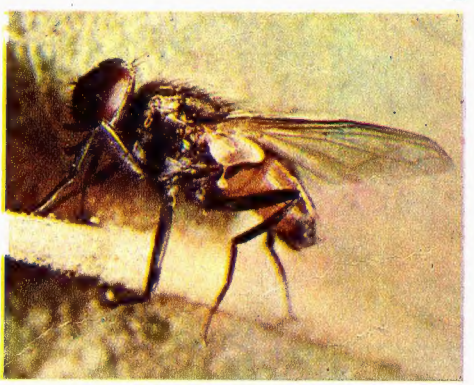

Arının bir çift kanadı, üç çift bacağı vardır.

Karasineğin kanatlarının bir çifti ufalarak kaybolmuştur.

31 OCAK 6 ŞUBAT ARASI

● **31 OCAK 1913**
Recaizade Mahmut Ekrem ölmüştü. Edebiyatımızın batılılaşması alanında önemli bir adım atmış olan Recaizade'nin en ünlü eseri «Araba Sevdası» adlı romanıdır.

● **1 ŞUBAT 1935**
İstanbul'da, Ayasofya Camii müze olmuştu. Bizanslılar zamanında kilise olarak yapılan bu tarihî yapı, Fatih Sultan Mehmet'in İstanbul'u fethetmesiyle cami haline getirilmiş, son olarak da Atatürk'ün emriyle bütün insanlığın hizmetine verilmiş, müze olmuştu.

● **2 ŞUBAT 1924**
Amerika Cumhurbaşkanlarından Wilson ölmüştü.

● **3 ŞUBAT 1451**
Padişah 2. Murat Edirne'de ölmüştü. 2. Murat, Fatih Sultan Mehmet'in babasıydı.

● **4 ŞUBAT 1917**
Talât Paşa Sadrazam olmuştu.

● **5 ŞUBAT 1851**
Büyük şairlerimizden Abdülhak Hamit Tarhan doğmuştu. En ünlü eserleri «Tarık», «Finten», «Makber» adlarını taşır.

● **6 ŞUBAT 1695**
Padişah 2. Mustafa tahta çıkmıştı.

İNSANOĞLUNUN UZAY MACERASI

10

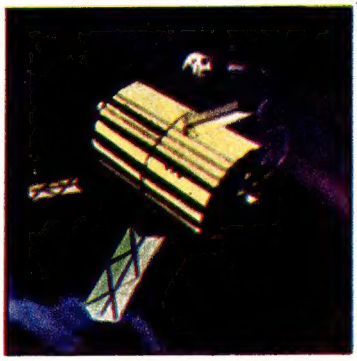

(1) Uzay yolculuklarına katılan astronotların seçilip yetiştirilmeleri aylar, hatta yıllar süren bir iştir. Astronot olarak bir kimsenin her şeyden önce sağlam ve sıhhatli bir insan olması gerekir. Çünkü uzay yolculuklarına katılan kimseler saatte binlerce kilometrelik bir hızla yol alan uzay gemisinin içinde çok kötü şartlara dayanmak zorundadırlar. Uzaydayken astronotların kalbinin zaman zaman 120 attığı olur. Nefes alıp vermeleri zaman olur ki çok yavaşlayabilir. (2) Öte yanda, astronotların uzayda giyecekleri elbiseler de özel olarak bu iş için yapılmıştır ve değeri iki milyon liraya yakındır. Aya inen astronotlar gündüzleri oradaki yakıcı sıcaktan, geceleri de dondurucu soğuktan ölmemek için, özel elbiseler giymek zorundadırlar. Elbisenin en dış katı fiberglas (cam elyaf) tandır, ve bu kumaşın her ipliği teflon denilen naylon tipi sert plastikten kaplanmıştır. Ruslar, astronotların kurtarılmaları sırasında uzaktan daha kolay görülebilmesi için elbiseleri kırmızı renkte yapmaktadırlar. (3) Astronotlar uzay gemisinin içinde özel olarak hazırlanmış yiyecekler yemektedirler.

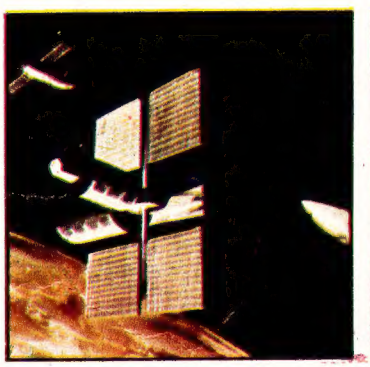

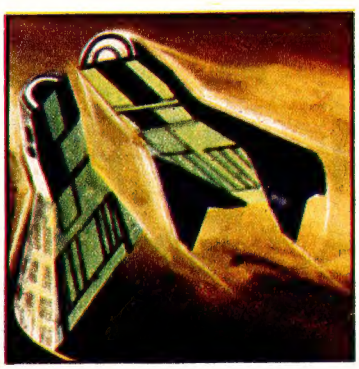

(4) Astronotlar yemekleri bizler gibi yemeğe, kalkışsalardı, uzay gemisinin içi bir anda karmakarışık olur, sular, çatallar, bardaklar, yemekler havada uçuşmaya başlardı. Buna da sebep uzay gemisinin içinde yer çekimi olmadığı için her şey kendi başına boşlukta yüzecekti. Nasıl astronotlar kendilerini kayışlarla koltuklarına bağlıyorlarsa, yemeklerini ellerinden bırakmadan, lokmalar kopartıp ağızlarına atarak yiyorlar. Suyu da özel su tabancalarından ağızlarına sıkarak içiyorlar. (5) Bugün uçaklar da gitgide hız kazanıyorlar. İşte son yılların en gelişmiş uçaklarından «X-15». Kanatlarına bakarsak uçak, hareket gücüne bakarsak füze diyebileceğimiz bu süper uçak 1967'de yerden 30.000 metre yükseklikte, pilot William J. Nkight'nin idaresinde saatte 7296 kilometrelik bir hıza erişmiştir. (6) «X-20» ya da «Dinasor» adlı bu süper uçak bir Titan III füzesiyle fırlatılmış, sonra kendi yere inmeyi başarmıştır.

PEMBE MELEK

ON ÇOCUKLU BRİGGS AİLESİNİN EVLERİNE YILDIRIM DÜŞÜNCE, PEMBE MELEK, ONLARI HASTANEYE GETİRMİŞ, BUNLARDAN GEORGİE ÇİÇEK HASTALIĞINA TUTULMUŞTU
BAKIN, BENDE DAHA BÜYÜK LEKELER VAR!
EYVAH! BAŞIMA NE BÜYÜK İŞ AÇTIM!

ÇOCUKLARIN EN BÜYÜĞÜ SARA'NIN BAŞKA BİR DERDİ VARDI...
KİTAPLARIMI BURAYA GETİRTEBİLİR MİYİZ ACABA?

PAT BAŞÖĞRETMENE GİTTİ...
HAYHAY KIZIM!.. SARA EN ÇALIŞKAN ÖĞRENCİMİZDİR. NE YAZIK Kİ, BU YIL SONUNDA ÇIKACAK!
NİÇİN?

NE KADAR YOKSUL OLDUKLARINI GÖRDÜNÜZ. SARA ÇALIŞMAK ZORUNDA...

PEMBE MELEK PAT HEMŞİRE ŞEHİR MECLİŞİNE BAŞVURDU.
BİLİYORUM KIZIM. NE YAZIK Kİ, PARACA YARDIM EDEMEYİZ...
ŞEHİR MECLİSİ

ÇOCUKLARI ZENGİN AİLELERİN YANINA DAĞITMAK TEKÇAREMİZ...
ANNELERİ BUNU DÜNYADA İSTEMEZ...

NE YAPIP YAPIP BU İŞE BİR ÇARE BULMALIYIM.
MARTİN SİDE GAZETESİ

BU AİLE İÇİN GAZETENİZ YOLUYLA BAĞIŞ TOPLAYABİLECEĞİNİZİ DÜŞÜNDÜM...
YAZI İŞLERİ MD
BU ÇOCUKLARA KİMSE YARDIM ETMEZ KIZIM. ŞEN BENİ DİNLE, VAZGEÇ BU İŞTEN. BOŞUNA VAKİT KAYBEDİYORSUN.

PEKİ AMA EFENDİM, NİÇİN?
NİÇİNİ VAR MI? ÇİÇEK SALGININI ONLAR ÇIKARDILAR. BENİM OĞLUM DA YAKALANDI.

PAT ÇIKARKEN...
EVE YILDIRIM DÜŞTÜĞÜ ZAMAN ÇOCUKLARI KURTARAN HEMŞİRE SİZ MİSİNİZ?
EVET EFENDİM. SİZİN MÜDÜRÜNÜZ ONLARA BAĞIŞ TOPLANMASINA YANAŞMIYOR.

BU İŞLE BEN İLGİLENECEĞİM...

GELECEK HAFTA: SU BASKINI...

DEVLER ÜLKESİ

55

Kaptan Steve ve arkadaşları dünyaya dönerlerken gemide, Devler ülkesinden aldıkları bir mikrop sonucu salgın hastalık çıkar. Devler ülkesine geri dönmek zorunda kalırlar. Bir ormana saklanmışken, uçağı düşen bir pilotu kurtarırlar. Baryn de uçağın pilotuyla hastaneye gider.

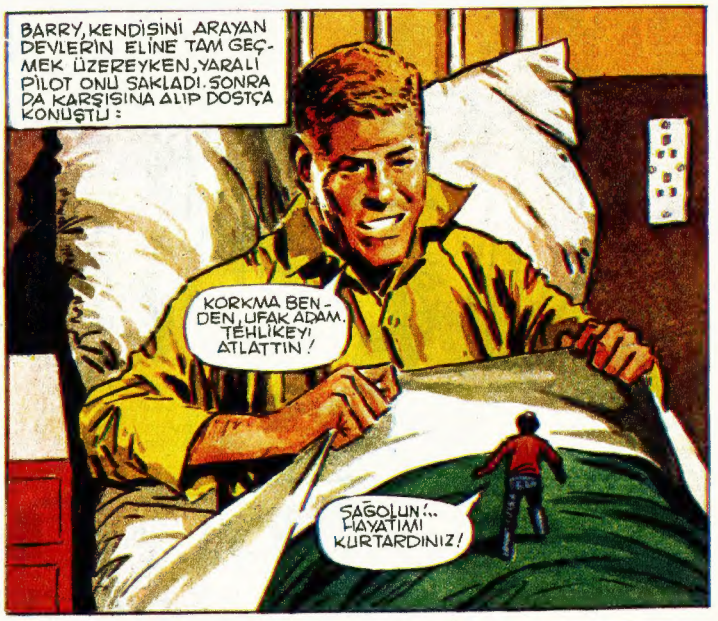

GELECEK HAFTA: YENİ TEHLİKELER...

BİLMEDİĞİMİZ AMERİKA

HAYVAN SÜRÜCÜLERİ:

Kuzey'le Güney arasında çıkan iç savaş bittikten sonra, Amerika'da gözle görülür bir çalışma başladı. Kuzeyliler de, Güneyliler de iç savaş sırasında kaybettiklerini yerine koymak için delice çalışmaya başlamışlardı. Bu arada iki Amerika arasında ticaret de oldukça ilerlemişti. Özellikle hayvan ticareti önde geliyordu.

Bilhassa Teksas havalisindeki çiftliklerde yetiştirilen cins inekler ve diğer büyük baş hayvanlar büyük paralar karşılığı, Teksas'tan komşu şehirlere sevkedilmeye başlandı. Bu arada yeni bir meslek de doğmuş oluyordu. Bu Hayvan Sürücülüğüydü.

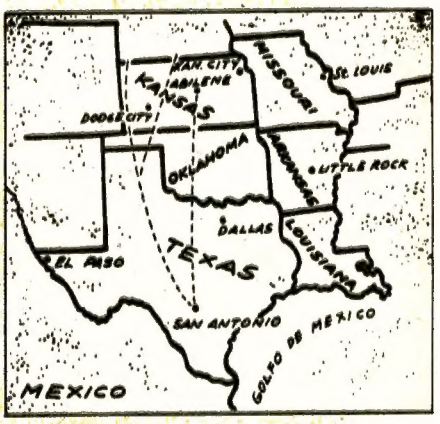

Çoğunlukla geniş nehirler üzerinde sallarla hayvanları bir kıyıdan, diğerine geçiren Hayvan Sürücüleri, bir çok yönlerden kovboylardan ayrılıyorlardı. Büyük bir maharet isteyen bu işte, çok iyi para aldıkları için Sürücüler hayatlarından memnundular.

Hayvan başına 3 veya 4 dolar alan Sürücüler, işleri bitip de konakladıkları zaman yiyor, içiyor, geçirdikleri zor günleri unutmaya bakıyorlardı. En büyük eğlenceleri de, aynen kovboylarda olduğu gibi silâh atmaktaki maharetlerini göstermekti.

Sürücülerin işi hem zor, hem de tehlikeliydi. Orneğin, bir sürüyü götürdükleri şehirde sattıkları zaman, dönüş yolunda ceplerinde bir milyon dolardan fazla para bulunuyordu. Bu da, dağlardaki haydutlar için, onları iyi bir av durumuna getiriyordu. İşte sırf bunun için, sürücülerin gerek ata binişte, gerekse silâh atışta her bakımdan üstün olmasına dikkat ediliyordu.

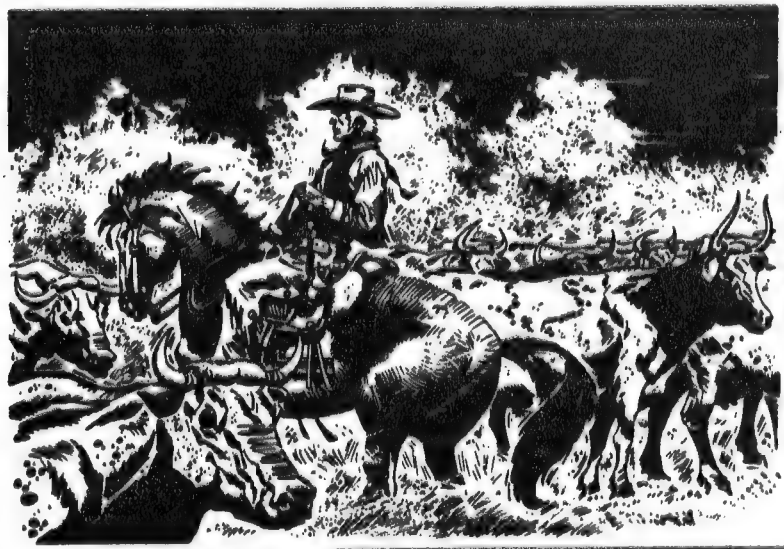

Bunun için sürücüler, sürülerin arasına girmemeye dikkat ederlerdi. Sürünün yanında atlarını sürerlerken bir yandan da, arasından geçtikleri dağlarda kendilerine hazırlanmış bir tuzak olup olmadığını araştırırlardı.

Sürülerini geçirdikleri nehirler de her zaman sakin değildi. Bunun için hepsinin çok iyi yüzme bilmesi şarttı. Bazan en ufak bir sesten ürken hayvanlar da, sürücüler için tehlike teşkil ediyordu. Bir anda ürken sürü, harekete geçip, başlarındaki sürücüleri ezebilirdi.

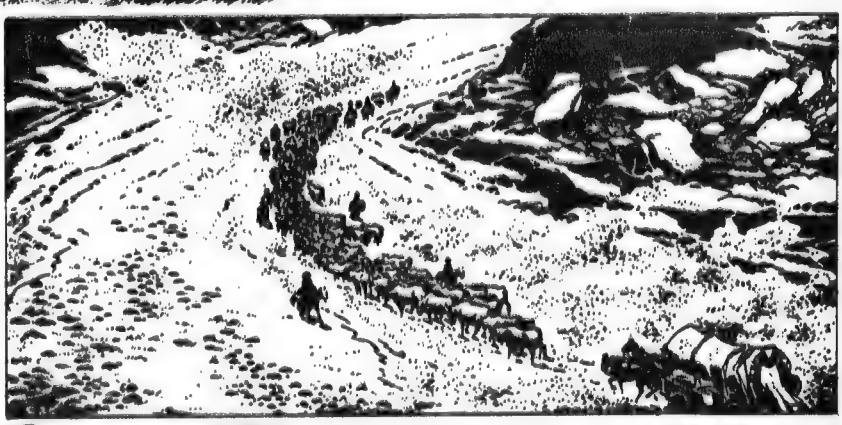

En büyük tehlike dağlardaki kızılderililerdi. Çoğunlukla sürüyü başka bir şehire götürürken kızılderililerin hücumuna uğrarlardı. Çünkü kızılderililer için paradan çok hayvan önemliydi. Sürücüler büyük bir cesaretle saldırganların arasından geçerlerdi, ama her defasında da mutlaka bir kaç arkadaşları can verirdi.

Abilene, Hays City ve diğer komşu şehirler arasındaki bu gidiş gelişler, trenin buralara kadar uzamasına ve nehirlerin üstlerine sağlam köprüler yapılana kadar devam etti. Amerika tarihine önemli olaylardan biri olarak geçen «Hayvan Sürücüleri,» şimdi resimli roman kahramanı olarak sık sık karşımıza çıkıyor.

ALİ BABA'NIN KIRK KÜPÜ

Yazan: SEZAI SOLELLİ

MARANGOZ ÇIRAKLARI

İki kafadar bilmedikleri bir şehre gelmişlerdi yine. Bu defa da karınlarını doyurmak için bir marangozun yanına çırak olarak girdiler.

15

Ali Baba'nın mağarasındaki küplerden tam on dördünü birer birer araştırıp umdukları altınları bulamayan Yaşar'la Dündar on beşinci küpe tırmandılar. Kapağını açıp içine bakmalarıyle küpün karanlık dibine doğru yuvarlanmaları bir oldu.

Aradan çok zaman geçmeden etraflarını saran karanlık açıldı. Zavallı Dündar'ın yüzünde bezgin bir hal vardı:

— «Bıktım artık bu küp dibi yolculuklarından!» dedi. «Her küpe girişimizde başımıza türlü işler geliyor. Bu sefer kurtulalım, bak bir daha senin sözüne kanıp başka bir küpe girer miyim? Görürsün!»

— «Yo!.. Öyle büyük söz söyleme Dündar! Sen iyi kalpli bir çocuksundur. Beni kırmazsın. Şimdi bu lafları bırak da gel, seninle şöyle bir dolaşalım.»

Oturdukları yerden kalktılar. Elele verip sokak sokak dolaşmaya başladılar.

Burası şirin bir kasabaydı. Tertemiz sokakları, derli toplu evleri, dükkânları vardı.

Az gittiler, uz gittiler, nihayet Dündar, «Haydi bir yere oturalım!» dedi.

— «Oturalım, ama benim karnım aç. Yiyecek alacak da paramız yok.»

— «Ah, şu altın doludur dedikleri küplerden birinde bari bir tek altın bulsaydık ne olurdu?!. Ben kucak dolusu altından çoktan vaz geçtim. Hiç değilse cebimizde bir kaç kuruşumuz olsaydı her gittiğimiz yerde çalışmak zorunda kalmazdık.»

— «Yoo!.. Çalışma için fena söz söyleme! Sen biraz nazlısındır, ama şimdiye kadar nerede çalıştınsa hoşa gitti. Boş oturmak insanı sıkar. Haydi gel bir yere kapılanalım da karnımızı doyuralım.»

Bir sokağa saptılar. Burada yanyana iki marangoz dükkânı vardı. Önce baştakine uğradılar. Boğaz tokluğuna iş istediler.

Marangoz pek fena bir adam değildi. «Sabahtan akşama kadar çalışıp kendimi güç geçindiriyorum!» dedi. «Bir de sizi alırsam, hepimiz birden aç kalırız. İsterseniz bitişik dükkâna uğrayın. Hakkı Usta belki size bir iş verir.»

İki çocuk öbür dükkâna uğradılar. Hakkı Usta sahiden çok iyi bir adamdı. Çocukları uzun uzun yalvartmadı. Onları yanına aldı. «Benim de kazancım pek iyi değildir ama,» dedi, «Ne kazanırsak oturur beraber yeriz. Herhalde Tanrı sizin kısmetinizi de verir.»

Yaşar'ın eli az çok marangozluk işlerine yatkındı. Hakkı Ustaya elinden geldiği kadar yardım ediyordu. Dündar da böyle şeylerden hiç anlamadığı halde bir şeyler yapmaya çalışıyordu. Akşam üstü dükkânı beraber kapıyorlar, Yaşar'ın hazırladığı yemeği oturup yiyorlardı.

Günler böylece geçti. Marangoz Hakkı Usta hâlâ çocukların geldiği gün yapmakta olduğu koltuk üzerinde uğraşıyordu. Halbuki bitişik dükkândaki Ali Usta o güne kadar belki dört, beş masa, bir kaç dolap yapmıştı. Bazan öyle paydoslarında Hakkı Ustanın dükkânına uğrayıp onunla alay ederdi:

— «Kolay gele Hakkı Usta! Ne yapıyorsun?»

— «Sağ ol. Çalışıp duruyoruz işte!»

— «Ne o, hâlâ bu koltukla mı uğraşıyorsun? Galiba bu iş senin ömrünce sürecek!..»

Hakkı Usta bu alayı anlamamış görünürdü: «Yok canım, daha neler?!. Birkaç güne kadar biter.»

Yaşar da, Dündar da, onun bu kadar az iş çıkarmasına şaşıyorlardı. Hakkı Usta öyle pek de yavaş çalışmıyordu. Peki, Ali Usta nasıl oluyor da onun on, on iki günde çıkardığı işe karşılık beş, altı iş birden çıkarıyordu?

Yaşar'ın kafası bir türlü bunu almıyordu. Bir gün Hakkı Ustaya sormaya karar verdi. Hakkı Ustanın günlerden beri yapmakta olduğu koltuk, nihayet bitmişti.

O akşam Yaşar dayanamayıp sordu:

— «Kuzum ustacığım, niçin böyle bir iş üzerinde günlerce çalışıyorsun?»

Hakkı Usta güldü. «Oğlum!» dedi. «*Sabır ile koruk helva, dut yaprağı atlas olur*» derler. Ben de Ali Usta gibi günde bir iş çıkarsam o işin hayrı olmaz. Bak, Ali Usta benden on misli fazla iş yapıyor. Peki, buna karşılık niçin zengin olamıyor? Hali, vakti benimkinden çok daha fena! Neden?. Çünkü işin zevkine varamamış. Sabırla, istekle çalışamıyor da ondan! İşini bir çırpıda bitirip parasını almaya bakıyor. İşte bunun için onun yaptığı bir koltuk otuz, haydi bilemedin kırk lira ederken benimkiler üçyüz, dörtyüz liradan aşağı satılmıyor.

Hakkı Usta doğru söylüyordu. Günlerce uğraşıp meydana getirdiği koltuk sahiden bakmaya doyulamayacak kadar güzel olmuştu. Hatta bunu Ali Usta da görünce, ağzının suyu akmıştı:

— «Bugünden tezi yok ben de az, fakat öz iş yapacağım!» dedi. Ve dediğini yaptı. O da Hakkı Usta gibi iş üstünde sabırla çalışmaya başladı. Bunun faydasını görmekte de gecikmedi.

Yaşar'la Dündar orada da fazla durmadılar. Tekrar yollara döküldüler. Çok gitmeden etrafları karardı. Kendilerini mağarada buldular .

(Devamı Var)

Hiç Düşündünüz mü?

Mendil ilk ne zaman kullanıldı

Çantanıza, cebinize tıktığınız mendilin, dünyanın en garip tarihçesine sahip olduğunu biliyor muydunuz?

Bulunan belgelere göre, mendil Bizans ve Roma'da biliniyordu, ama sadece bir süs eşyası olarak, ya başa, ya da kemere takılarak kullanılıyordu.

— «Peki herkes burnunu nasıl siliyordu?» diyeceksiniz. Çok pis bir şekilde!.. Burunlarını elleriyle silip, ellerini de kollarının ağzına sürtüyorlardı.

Mendil bugünkü hüviyetini, yani burun silmede kullanılmasını ancak 15. yüzyılda aldı. O zaman dahi Fransa'da birinin zenginliğini anlatmak için, «Burnunu bile mendiline siliyordu,» deniliyordu.

Mendil iki, üç asır öncesine kadar bile bir lüks sayıldığı için bazı hırsız şebekeleri «Mendil Hırsızları» yetiştiriyorlardı.

Bugün de artık mendil, yerini küçük yumuşak kâğıt parçacıklarına bırakmak üzere... Özellikle nezle olanların kâğıt mendil kullanması bilhassa doktorlar tarafından tavsiye ediliyor. Çünkü, kâğıt mendil bir defa kullanıldıktan sonra atıldığı için mikrop bulaşması da olmuyor.

KANLI BİR DÖVÜŞ OLUYOR GUND... KAZANACAK MIYIZ DERSİN?
TARZAN, İKİ KIZI KURTARDIKTAN SONRA, ŞEFLERİ SEÇİLDİĞİ VAZDON'LARLA HODON'LAR ARASINDA KORKUNÇ BİR SAVAŞ BAŞLAR. VAZDON'LAR, HODON'LARA DÖRT TARAFTAN SALDIRMIŞLARDIR.

GARİP ŞEY!.. DAYANIYORLAR!.. ŞİMDİYE KADAR HODON'LARI ÇOKTAN YENMEMİZ LÂZIMDI...

DÖVÜŞÜN HODON'LAR! YENİ TANRIÇAMIZI DÜŞMAN ELİNE DÜŞÜRMEYELİM!
GÜNEŞİN KIZINI KORUYUN! SALDIRIN!

ŞURAYA BAK GUND! BAŞLARINDA BEYAZ BİR KADIN VAR!
YENİ TANRIÇALARI! DEMEK ONLARA CESARET AŞILAYAN BU KADIN HA!..

AMAN ALLAHIM! OLABİLİR Mİ?
ÇABUK TAHT ÜSTÜNDEKİ TANRIÇAYA YAKLAŞIN... ÇABUK!..

EVET O...
CEYN!..

CEYN!..
CEYN!.. BENİ DUYUYOR MUSUN? ORDA N'APIYORSUN? ÇABUK BANA CEVAP VER!
DAHA YAKINA GİDEMEM TARZAN!
ONUN CEYN OLDUĞUNU NASIL ANLADIN TARZAN?
HODON'LAR ÜLKESİNDE SARIŞIN KADIN YOKTUR DA ONDAN!..
MIZRAKLAYIN!..
BAK, BİRİ YAYA SALDIRIYOR!
ÖLDÜRÜN!..
EYVAH, ÖLDÜRECEKLER!
BAK... HODON'LAR TANRIÇASI SALDIRIYI DURDURDU... SAVAŞÇILAR GERİ ÇEKİLİYORLAR!
CEYN!..
ARKASI VAR

CİMİ İLE TİMİ

AFRİKA ESRARI

5

PRENS YUKU, KELEBEK MERAKLISI PROFESÖR PIRPIRELLİ'Yİ UÇAKLA KAÇIRMIŞTIR. CİMİ, TİMİ, UŞAKLARI BİLL, YANLARINA PROFESÖRÜN KIZI LİSA'YI ALIP ONLARIN PEŞİNE DÜŞERLER...

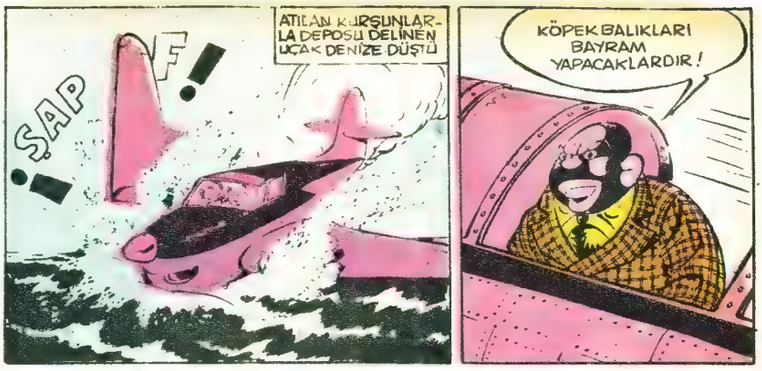

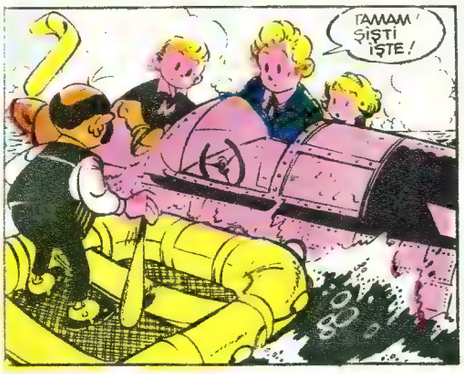

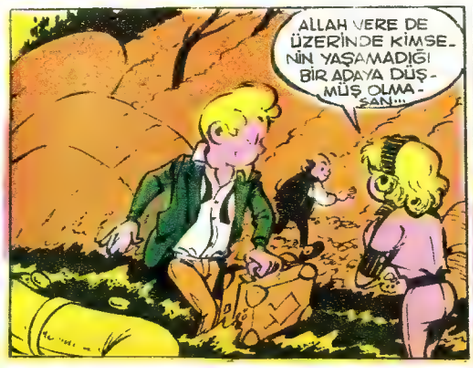

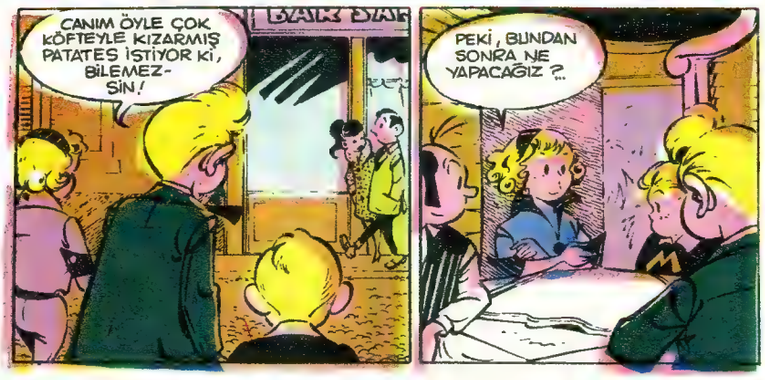

MOHIGAN'LARIN SONU

İÇLERİNDE SON MOHİGAN ŞEFİ VE UNCAS'IN DA BULUN-DUĞU ESİR GRUBU VAHŞİ ÇIĞLIKLAR ARASINDA NE YAPA-CAKLARINI ŞAŞIRMIŞ-LARDI... KARŞILARINA ÇIKAN AYI KILIĞIN-DAKİ SİHİRBAZIN DA TEHDİTKÂR HOMUR-TULARI TÜYLER ÜRPERTİCİYDİ...

TAM O SIRADA ŞİHİRBAZ YANLARINA YAKLAŞTI...
KORKMAYIN ARKADAŞLAR, SİZİ KURTARACAĞIM.
HUNTER, SEN HA!..
SEVGİLİ ARKADAŞIM.. BİZİ BIRAKMADIN HA..
O SIRADA "VAHŞİ TİLKİ"NİN YAKLAŞTIĞINI GÖRDÜLER...
SUSSS... GELİYORLAR!
BEN YİNE DANSIMA DEVAM EDEYİM...
MAĞARANIN KAPISINDA DANSINA BAŞLADI...
GRRR
R
R
R
YETER ARTIK ŞİHİRBAZ... BIRAK DA GEÇELİM!
HURONLARIN ŞİHİRBAZLARI ZANNETTİKLERİ HUNTER KORKUNÇ HOMURTULAR ÇIKARMAYA BAŞLAMIŞTI...
Grrr...
SANA YOL VER DEDİM... BIRAK DA GEÇELİM...
İŞTE O ANDA BEKLENMEDİK BİR ŞEY OLDU...
YETER ARTIK YAPTIKLARIN VAHŞİ TİLKİ!..
UZUN TÜFEK!.. SEN UZUN TÜFEKSİN!..
VAHŞİ TİLKİ TUZAĞA DÜŞTÜĞÜNÜ ANLAMIŞTI, AMA ÇOK GEÇTİ...
İŞTE ŞIKICA BAĞLADIK...
ŞİMDİ DOĞRU KÖYE GİDİP CORA'YI KURTARMALI...
ÇABUK OLALIM! HURON'LAR ŞEYTAN GİBİ AKILLIDIRLAR...
EVET, VAHŞİ TİLKİ KENDİNİ HER AN İÇİN İPLERDEN KURTARABİLİR.
VAHŞİ TİLKİ'Yİ ORADA BIRAKMAKLA İYİ ETTİK Mİ ACABA?
YANİ MİZA A!AMAZDIK... AKSİ HALDE CORA'YI KURTARAMAZDIK...

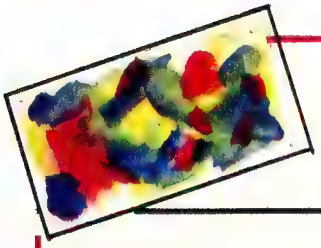

DÜNYA ÇOCUKLARI

Yerçekimini Yok Eden Işın

Philip Carr (8), Yeni Zelandalı

Çok yıllar önce, uzak bir ada-da bir mucit yaşıyordu. Bir gün saat gibi dönerek yanan bir meşale yapıyordu, birden-bire, «Pop, beng!» diye bir ses işitti. Korkuyla sıçradı. Sonra bir gürültü daha duydu. Yapmakta olduğu âletten bir kol uzanmış, elindeki potadan, önündeki makineye bir şeyler döküyordu. Makinenin tekerlekleri birdenbire işlemeye başladı. Sonra makine hızla yol alarak laboratuvarın kapısını açıp koridora çıktı. Oradan yangın merdivenlerine saldırdı. Oradan aşağıdaki beton avluya düştü. Lâstikleri sağlam ve iyi şişmiş olduğundan, yere çarpmasıyla zıplaması bir oldu. Mucit pencereden sarktı ve zıplayan makine kendi hizasına geldiği zaman üstüne atladı. Girip içine oturdu. Makine zıplaya zıplaya nihayet durdu. O sırada makinenin iki tarafından iki kapak açıldı. O iki delikten iki ışın demeti çıktı. Bu ışın demetinin deydiği eşyalar yerlerinden kalkıp havada uçuşmaya başladı. Profesör bu işe çok şaşmıştı. Hemen makineden inerek ışınların arasında uça uça, sahilde demirli kayığını almaya gitti. Kayığın demirini alıp, onu kıyıya, kumların üzerine çekti. Sonra cibini almaya gitti. O sırada deniz yükseldi ve kayığı sular alıp götürdü. Mucit cibine binip dönünce, kayığının gittiğini gördü. Hemen lâstik botunu şişirip içine atladı. Denize açılarak başladı kayığını aramaya. Bu arama haftalarca sürdü. Nihayet bir dalga mucitin botunu, bilmediği bir adanın kıyısına attı. Profesör bottan inip kumsalda yürümeye başladı. Dördüncü adımını atmıştı ki, ayağının altında bir kapak açıldı. Profesör ta aşağılara, taş bir yere düştü. Önünde örümcek ağı gibi örülmüş bir sürü tünel vardı. Bu tünellerden birine girip yürümeye başladı. Birden bir duvardan bir kol çıkıp onu yakaladı. Öbür kol da elindeki bıçakla profesörün başını kesti.

O sırada profesörün lâboratuvarındaki yerçekimini yok eden makine de lâboratuvardan çıkmış, gökyüzünde uçuyordu. Nihayet uça uça, dünyayı saran atmosferden çıktı. Gitti, gitti ve Vizzo gezegenine kondu. Birden makinenin bulunduğu yere esrarengiz bir ışın demeti yayıldı. Bu, yerçekimini yok eden bir ışın değildi. Aksine yerçekimini kuvvetlendiren bir ışındı. Bu ışının etkisi altında, yerçekimini yok eden ışın makinesi yere gömüle gömüle toprağın altına girdi. Çok derinlere girdi. Sonra birden saatte bir milyon kilometre hızla tekrar yukarı doğru yol almaya başladı. Yeryüzüne çıkınca Vizzo gezegeninin yüzünün değişmiş olduğunu gördü. İlkin kızgın bir çöl olan gezegenin yüzü şimdi büyük bir luna park olmuştu. Makine, büyük dönme dolabın altına geldi. Panayırdaki insanlar çok garip yaratıklardı. Uzun kulaklı, kuyruklu, parmaklarının arası derili, kaz ayağı gibi ayakları vardı bunların. Bir ara, bu adamlardan biri makineye gelip kendi diliyle, «Kvamoo laylabbefan!» dedi. Sonra İngilizce olarak, «Biz Zizilos ırkındanız. Benim adım Vonni Panulu'dur,» dedi.

O sırada kulakları sağır eden bir gürültü oldu. Juybili'ler saldırışa geçmişlerdi. Böylece Juybili'lerle Zizilos'lar arasında savaş başladı. Zizilos'lar, yerçekimini yok eden makineyi kendi emirleri altına almışlardı. Makine artık bir insan gibi düşünüyor, konuşuyor, hareket ediyordu. Zizilos'lar onu gökyüzüne salıverdiler.

Juybili'ler de yerçekimini kuvvetlendiren makinelerini gökyüzüne saldılar. O çıkınca, yerçekimini yok eden makine yere indi. O sırada yerçekimini kuvvetlendiren makine patlayıp darmaduman oldu. Bunun üzerine yerçekimini yok eden makine tekrar yükseldi. Gide gide dünyaya gitti. Hükümet binasının üstüne kondu. Onu görmek için halk toplandı.

O sırada nerden çıktığı belli olmayan iki uzun kol uzanıp dünyayı yakaladı, onu yörüngesinden çekti. Yerçekimini yok eden makine hemen havalandı ve o kolları kovdu. Sonra tekrar dünyayı yörüngesine oturttu. Tekrar dönüp hükümet binasının üstüne oturdu. Bütün halk onu sevinçle alkışladı. Makine dünyayı kurtarmıştı.

Polis müdürü yüksek bir yere çıkıp, mikrofonla bir konuşma yaptı. «Meşhur mucidimiz Rua Vaka'nın yaptığı bu harika makine, dünyayı kurtardığı gibi, şimdi de kötülüklerle savaşacaktır.»

Herkes tekrar çılgınca alkışladı. Makine polis karakoluna götürülmüştü. Ona, haydutların saklandığı koya uçup, oraya bir saatli bomba yer-

ÇALIŞAN KADINLAR *Beana Kochar (12 yaşında) Hintli*

GÜZEL KIZ
Adelaida Addoru (12)
Filipinli

leştirmesini söylediler. Makine denileni yaptı. Fakat haydutlar saatli bombanın tiktakını işitip, onu buldular ve denize attılar.

Makine uçarak karakola dönerken, yavaş yavaş zayıflamaya başladı. Birden durdu ve bir avluya düştü. Burada bir kazanda maden kaynatılıyordu. O kazanın içine düşen makineyi bir daha kimse görmedi.

PAZAR ÇANTASI *Fuijio Kita (13 yaşında) Japon*

İKİ KABAK ÇEKİRDEĞİNİN SERÜVENİ

HİKÂYE

Vahibe SEVİM

İki kabak çekirdeği bir karton kutunun içinde unutulmuştu. Burada kalıp çürümekten ödleri kopuyordu. Durmadan birbirlerine bakıp üzüntülü üzüntülü:

— «Ah şuradan bir kurtulsak, ah toprağa ve ışığa bir kavuşabilsek ne güzel olacak!» diyorlardı.

Bir gün evin hanımı, kutuya başka bir şey koymak istedi. Kutunun içindeki çekirdekleri görünce, «Aa... bunlar da buraya nereden gelmiş?» diyerek pencereyi açtı, çekirdekleri aşağıya silkti. Çekirdeklerden birisi yere düştü. Orada gezinen bir kumru onu kapıp yedi. Öbürü ise yere düşmedi, duvardaki çatlağın arasına kaydı. Bir zaman orada kaldı. *Sonra saçaktan sızan yağmur suları duvarı ıslatınca,* kabak çekirdeği de çatlayıp yeşermeye başladı. Güneş duvara her gün düşüyordu. Sıcaktan ve nemden iyice güçlenen kabak filizi çabuk büyüdü. Kocaman yapraklar ve boru gibi uzun sarı çiçekler açtı. Duvarın yüzünü yere ve saçağa kadar boydan boya kapladı.

Bunu gören ev sahibi önce çok şaşırdı. Çiçekleri koparıp atmayı düşündü, ama sonra vaz geçti. Ev bu görünüşüyle çok şirin olmuştu çünkü!

Çiçekler kabak olmaya başlayınca ev sahibi tahta destekler yaptırıp kabakların altına koydu.

Böylece minik bir kabak çekirdeğinden meydana gelen kabaklar gün geçtikçe büyüdü. Gün geçtikçe gelişti.

Yoldan geçenler sık sık başlarını çevirip kabaklara bakıyorlardı. Bir şey düşünmeden, düşünseler bile ne düşündüklerini söylemeden geçip gidiyorlardı. Bir gün elinde bastonu ile sokaktan geçen bir ihtiyar durdu, baktı, bir daha, bir daha baktı. Sonra duvarın önüne gelerek kabağın durumunu inceledi. Her halinden bir bitkinin duvarda yetişmesine şaştığı belli oluyordu. Kafasını sallayarak kendi kendine şöyle söylendi.

— «Bir iş olur, bir varlık ortaya konur. Herkes bakar geçer. Bunun nasıl yaratıldığını kimse düşünmez bile. İşte bu kabağın durumu da böyle. Kupkuru duvarda bitip yeşermiş, meyvalar vermiş. Şu dünyada ne büyük şeyler oluyor da biz farkında bile olmuyoruz. Sadece bakıp geçiyoruz.»

Duvarda asılı kabaklar ihtiyarın bu sözünü duydular. Kıkır kıkır güldüler. Ama bu gülüşü ihtiyar duymadı. O bastonuna dayana dayana uzaklaşıp gitti.

YAVRU FARE — Niçin bu kitapları yemiyorsun?
MİKİ FARE — Bunlar çok güzel, çok değerli kitaplar, oğlum. Kıyamam!

ARMAĞAN
ÇOCUK KLASİKLERİ

Okumuş olmakla övüneceğiniz kitaplar!

- KORKUSUZ KAPTANLAR
- GULLIVER'İN GEZİLERİ
- KAÇIRILAN ÇOCUK
- BİR ÇOCUĞUN HİKÂYESİ (II. baskı)
- ROBINSON CRUSOE (II. baskı)
- POLLYANNA (II. baskı)
- ESRARENGİZ ADA
- BİR EŞEĞİN HATIRALARI
- DEFİNE ADASI
- HEIDI
- KAPTAN GRANT'IN ÇOCUKLARI
- DÜNYA'DAN AY'A
- TOM SAWYER
- KİMSESİZ ÇOCUK
- TOM AMCA'NIN KULÜBESİ
- KÜÇÜK KADINLAR
- GÖKTEN İNEN MELEK
- KARA ELMAS
- İYİ HANIMLAR
- SEKSEN GÜNDE DÜNYA GEZİSİ
- SOPHIE'NİN BAŞINA GELENLER
- KÜÇÜK ERKEKLER
- ALICE TUHAFLIKLAR ÜLKESİNDE
- JO'NUN ÇOCUKLARI
- BAMBİ
- MERCAN ADASI
- KÖYÜN İKİZLERİ
- MUTLU PRENS

NEŞRİYAT ANONİM ŞİRKETİ
GENEL DAĞITIM: BATEŞ

TONİ ile TEDİ

15

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Oliver amca kaçakçıların gemisinde hapis olan Toni'yle Tedi'yi kurtarır. Mahallenin çocukları da saklandıkları mahzenden çıkarak gemiyi ele geçirirler.

KÜÇÜK KAHRAMANLAR

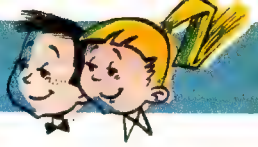

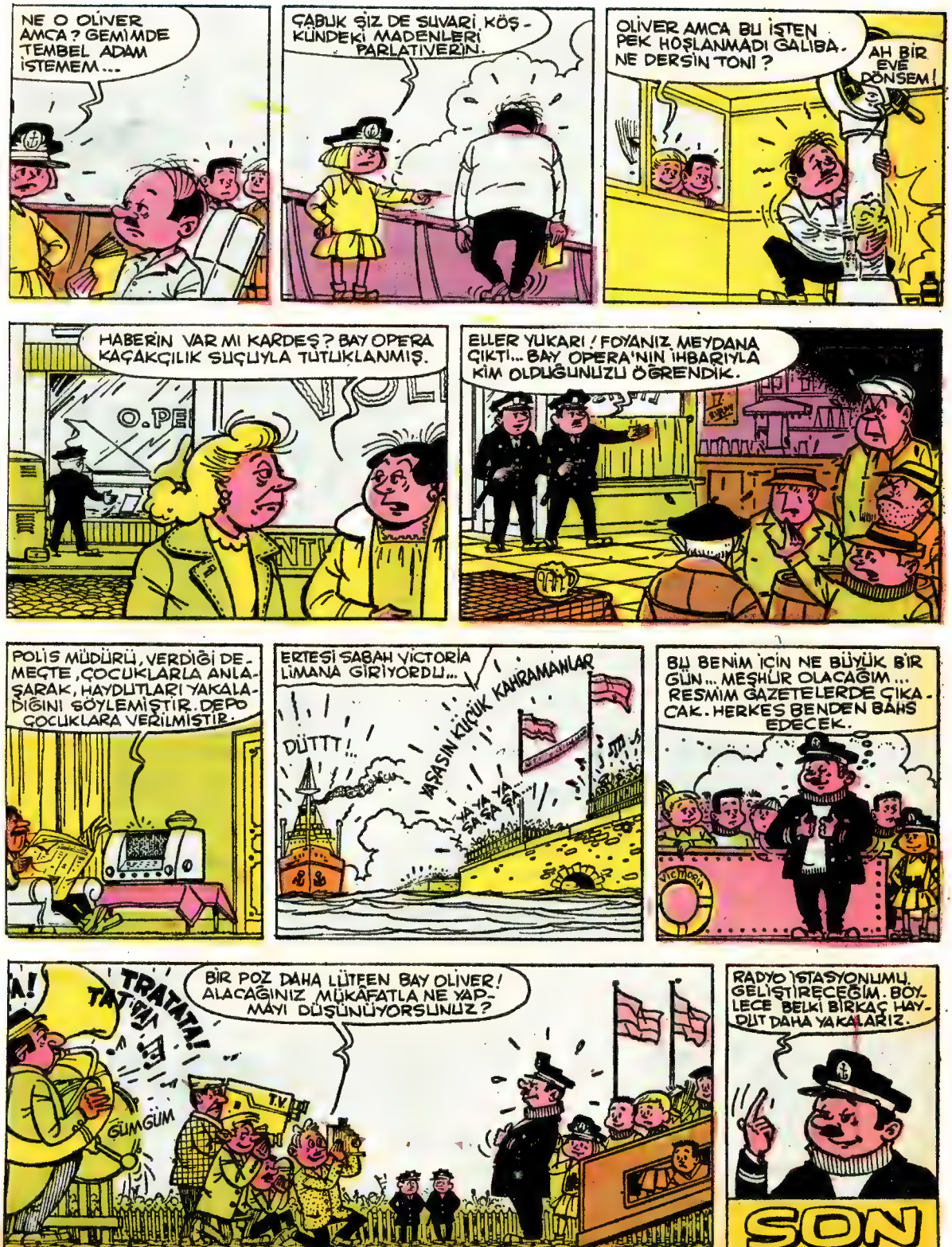

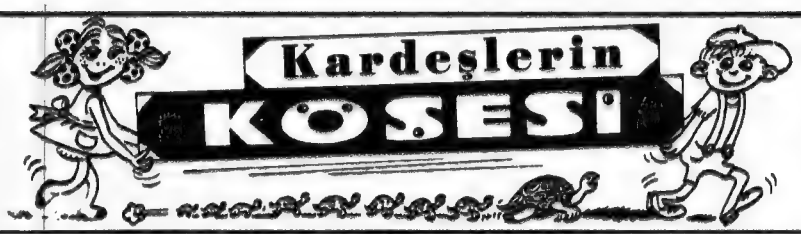

DİKKAT! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz yazı, şiir, mektup ve adreslerinizi aşağıdaki adrese postalayınız:
DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146 - İSTANBUL.

ABLAMA

Yıl: 1961
Şubatın tam altısı.
Dünyaya geldi o gün,
Bebeklerin tatlısı.

On ikisine bastı bugün,
Zekiye adlı o bebek.
Etrafı aydınlattı
Tam on bir yıla dek.

Dünya turunu
tamamladı,
Tam on bir kez
yörüngesinde.
Kova burcunda kaldı,
Zekiye'nin yaş gününde.

Ömür boyu hiç bir
zaman,
Allah düşürmesin dara.
Yaş günün kutlu olsun,
Daha nice yıllara...

İZZET TOKUŞ
Koyundere İlkokulu
MENEMEN İZMİR

GÜNLERİM

Nerde eski günlerim!
Bir resmim var,
emeklerim.
Ayağa kalkıp
yürümüşüm,
Bir baktım ki
büyümüşüm.
Şimdi okul günlerim
Bilgime bilgi eklerim.
Okumayı severim,
Haftayı iple çeker,
Doğan Kardeş'i
beklerim.

T. ATİLLÂ BERK
Mustafa Necati İlkokulu öğrencisi
KIRKLARELİ

KAYALAR

Yamacından akan sular,
Şırıl şırıl ova sular.
Üzerinden kalkmaz sisin
Söyle kayalar neyin var?

Yuva yapan şahinin var,
Mor açan çiçeklerin var.
Söyle niçin gülmez yüzün
Kayalar, bir derdin mi var?

Yamacında koyun, kuzu,
Gök yüzünde ay yıldızı.
Yeter artık gülsün yüzün
Selâm der sana Türk kızı!

GÖNÜL TÜTÜN
Plevne Lisesi - İSTANBUL

DERGİM DOĞAN KARDEŞ'E

Sevgin kalpte sönmez
ateş
Doğan Kardeş,
Doğan Kardeş.
Sensin bize yardımcı eş
Çok sevimli Doğan
Kardeş...

Az bilgime ekliyorum
Verdiğin çok bilgileri.
Tutku ile bekliyorum.
Çıkacağın o günleri...
Sensin bana hakiki eş
Doğan Kardeş,
Doğan Kardeş...

K. İRFAN YALIN
Hattat Rakım İlkokulu öğrencisi
İSTANBUL

KARDEŞİM

Benim bir kardeşim var,
Çok yaramazlık yapar.
Çağırırım Simten,
Simten!
Bilseniz ne kadar güzel.

Ayakları elleri küçücük,
Yaramazlıkları çok
büyük.
Her gün der abla, abla...
Sonunda vardır kavga.

SEMEN ÖZCAN
Soma Linyit Lisesi orta kısmı
MADEN - SOMA

KAR

Kar yağıyor lapa lapa,
Kızak kayalım,
Kartopu oynıyalım,
Arkadaşlar kar yağıyor.
Bir kardan adam yapalım,
Burnuna havuç takalım,
Bir de eline süpürge,
Geçip karşısına bakalım.

SEMRA CEBECİOĞLU, 27 Mayıs İlkokulu öğrencisi - AMASRA

MEHMET AKÇAY
Gürler İlkokulu öğrencisi
KIRIKKALE

BEN DOKTOR OLACAĞIM...

Ben doktor olacağım,
Dermanlar bulacağım;
Hastalarımın derdine,
Ben merhem olacağım.

Az ücret alacağım,
Hem çare bulacağım;
Her hastamın yanında
Mutlak bulunacağım.

Allah ömür verirse
Ben doktor olacağım;
Avrupaya gitmeyip,
Yurdumda kalacağım.

DOĞAN KARDEŞ

Doğan Kardeş'i biz
Canımızdan çok severiz,
Doğan Kardeş'siz
Hiç bir zaman edemeyiz.

Doğan Kardeş'te,
Bilgiler, resimler, masallar var,
Boş zamanlarımızı Doğan Kardeş
Okumakla geçiririz.

SADUN HENDEKLİ, Özel Kalamış Lise öğrencisi - İSTANBUL

DAĞ DİBİNDE SABAH

Güneş yavaş yavaş doğuyor,
Artık karanlıklar kayboluyor.
Dağ dibinde şimdi sabah
oluyor,
Karanlık dağ dibi
aydınlanıyor.
Bir çay şırıl şırıl,
Kuşlar cıvıl cıvıl,
Rüzgâr fırıl fırıl,
Yapraklar fışır fışır,
Her şeyde bir ses, bir hareket
var...
Dağ dibinde şimdi sabah
oluyor...

KENAN ÖNEN
Namık Kemal Ortaokulu öğrencisi
İZMİT

VATANIM

Geçtim köy yollarından,
İçtim berrak sularından,
Lezzetini ruhumda,
İçtim de doyamadım.

Senin ruhun Ağrıdır,
Vatanın öz bağrıdır,
Aşıklar diyarıdır,
Sevdim de doyamadım.

Bahar kokan dağları,
Pamuk gibi karları.
Keskin, geniş yarları
Geçtim de doyamadım.

Şükrederim Tanrı'ya,
Her yerin cennet gibi.
Edirne'den Ağrı'ya
Sevdim de doyamadım.

ARZU SANAL
Yenituran İlkokulu öğrencisi
İZMİT

SOKAK

Küçük bir ev,
Köşe başında camii;
Ortasında bir yokuş,
Kenarında bir çeşme.

Geceleyin tenha sokak
Bekler sabahı
Issız, ıssız, sessiz sessiz
Rahat, rahat.

ÖMER ERNER, Ergenekon İlkokulu öğrencisi - ANKARA

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

ZAFER GENÇER: Kevan Sokak 60/1 Aydınlıkevler - ANKARA
16 yaşındayım. Müzik, şiir ve tiyatrodan çok hoşlanırım. Benimle aynı zevki paylaşan arkadaşlarımın mektuplarını bekliyorum.

EROL ÖNDER: Buca Erdoğan Erkek Talebe Yurdu Buca - İZMİR
12 yaşındayım. Pul koleksiyonu yapıyorum. Yaşıtlarım bana yazarlar mı?

MEHMET ALTINER: Buca Erdoğan Erkek Talebe Yurdu sınıf: III C, No: 1302 Buca - İZMİR
15 yaşındayım. En büyük merakım bir kitaplığa sahip olmaktır. Yaşıtlarımın mektuplarını bekliyorum.

MİNE CALEP: Altay Mahallesi Piyaleoğlu Caddesi No: 207 Turgutlu - MANİSA
16 yaşındayım. Müzikten, kitap okumaktan, sinemadan hoşlanıyorum. Yaşıtım kız arkadaşların mektuplarını bekliyorum.

HAMİT AKTAŞ: Hamam Sokak No: 30 Aktaş Ap. Kat: 1 Aksaray - İSTANBUL
15 yaşındayım. Batı müziğinden, sinemadan ve kitap okumaktan hoşlanırım. Yaşıtım kız veya erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum.

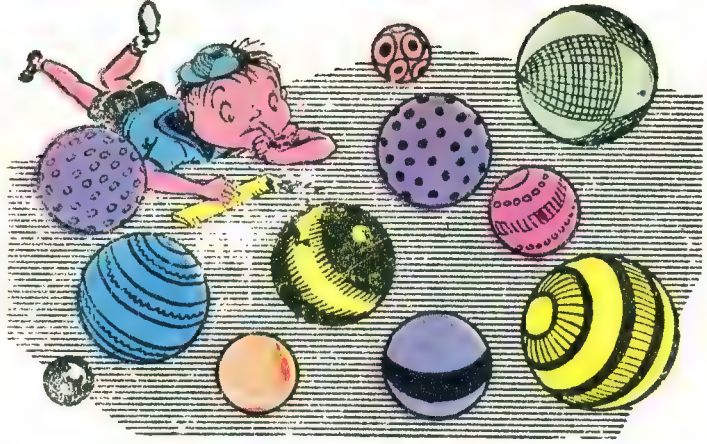

Şekildeki 11 toptan sadece ikisi aynı büyüklüktedir. Eşit büyüklükteki topların hangileri olduğunu söyleyebilir misiniz?

Hızla esen rüzgâr bir anda bir sürü şapkayı uçurdu. Şekle on dakika bakın ve kaç şapkanın uçtuğunu söyleyin.

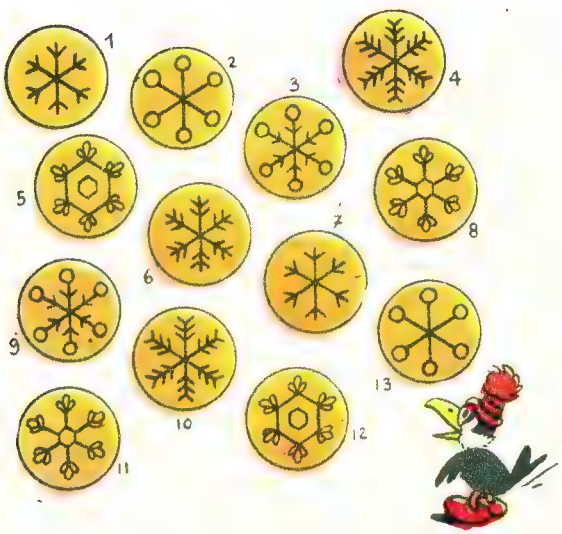

Şekildeki 13 kar taneciğinin biri hiç birine benzemiyor. Resme 5 dakika baktıktan sonra bunun hangisi olduğunu söyleyin...

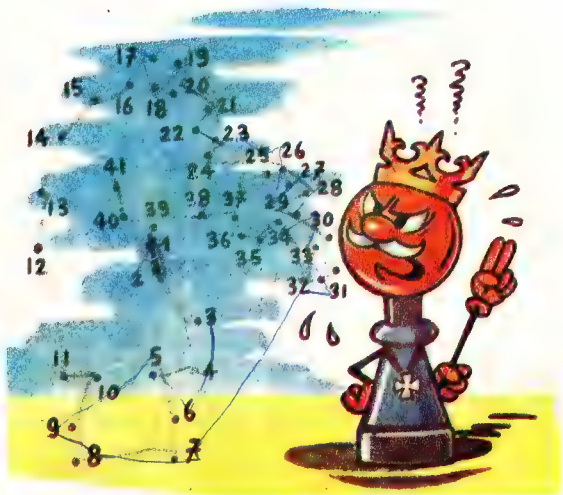

Şekildeki numaraları 1'den başlayarak bir çizgiyle birleştirirseniz, karşınıza satranç oyununun sevimli bir taşı çıkacak.

Cevaplar 31. sayfada

bugün az az biriktirin yarın çok çok paranız olsun

KUMBARANIZDA BİRİKEN PARALAR
SİZLERE GÜVEN DOLU YARINLAR SAĞLAR

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 676

MORAN: 3162 - 11

eğlencelik

DAHA BÜYÜKMÜŞ

Ahmet'le Mehmet kırda dolaşıyorlardı. Bir dere kenarına gelince, oturup ayaklarını suya sallandırdılar.

Ahmet, «Amma da kirli ayakların varmış Mehmet,» dedi.

Mehmet büyük bir ciddiyetle, «Ama ben senden 3 yaş büyüküm!» demez mi!

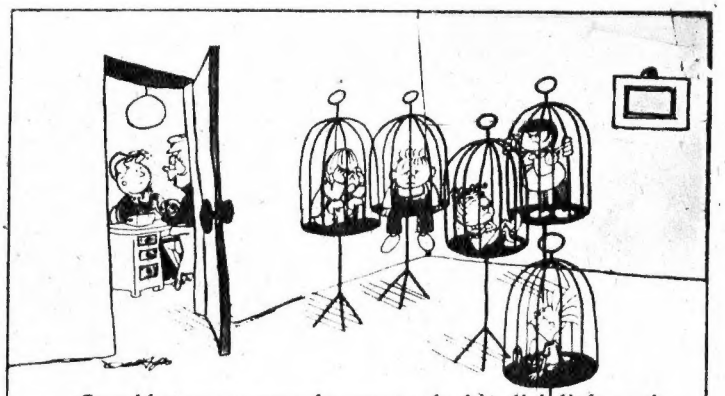

— «Çocuklarımızın yuvada gayet sıkı bir disiplinle yetiştiğine emin olabilirsiniz hanımefendi!»

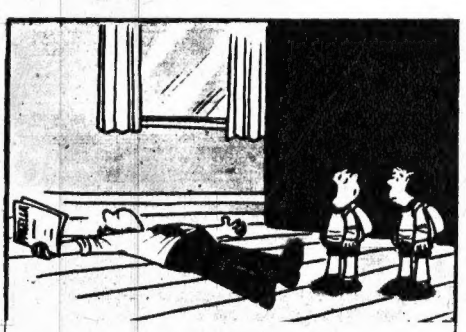

— «Sana, babam karneme hiç ses çıkarmaz demedi miydim?»

— «Bu sabah radyoda araçların zincir takması gerektiği söylendi de!..»

YAZISIZ

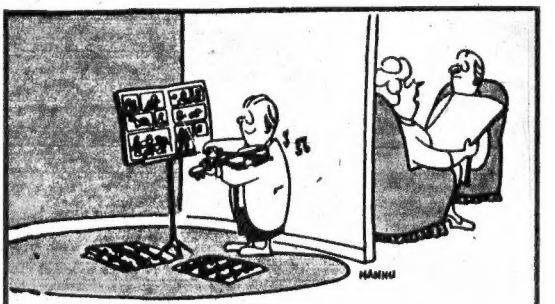

— «Bir yıl oldu, Ahmet hâlâ notaları öğrenemedi. Neden acaba?»

İSTERMİŞ AMA!

Öğretmenleri çocuklara sordu:

— Söyleyin bakalım çocuklar, cennet'e gitmek ister misiniz? İsteyenler parmak kaldırsın.»

Bütün sınıf ellerini havaya kaldırdı. Öğretmen kenarda oturan bir çocuğun sessiz sedasız durduğunu görünce, «Ne o Ali?» dedi. «Yoksa sen cennete gitmek istemiyor musun?»

Ali saf saf cevap verdi:

— «İsterdim ama öğretmenim, annem okuldan çıkar çıkmaz doğru eve gel» dedi!»

© Doğan Kardeş

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Nuri Doğan
Nizip 4.2.1956

Habibe Mildan
İstanbul 1.2.1959

★Ömer Halıcılar
Adana 31.1.1960

Cem Ataklı
Balıkesir 4.2.1961

★Ayşe Erçetin
İstanbul 5.2.1961

Zekiye Tokuş
İzmir 6.2.1961

★Aysu Karagöz
İstanbul 31.1.1962

Dursun Özbaş
Samsun 31.1.1963

★M. Mehmet Yazıcı
İskenderun 2.2.1963

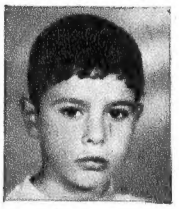

Deniz Y. Tuncay
İstanbul 1963

★Renan Kayhan
Sarayköy 1.2.1964

★Gülfem Eren
İstanbul 2.2.1965

★Yener Erçin
Sivas 13.2.1962

OYUN EĞLENCE BİLGİ BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

- En soldaki topla, üzeri siyah bantlı top aynı büyüklüktedir.
- 24 şapka uçmuş. Bunlardan 10'u şapka, 8'i kasket, 6 sı da başlıktır.
- 6 numaralı kar taneciğinin şekilde benzeri yoktur.

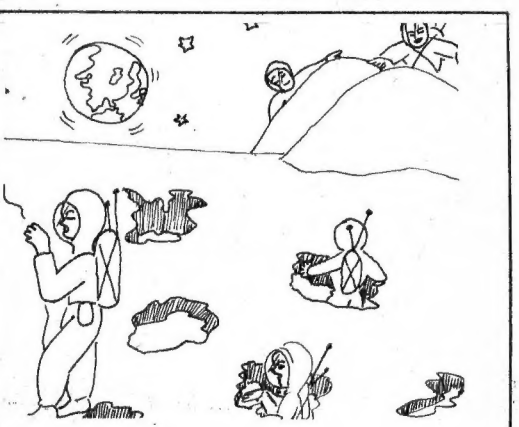

— «Bir... iki, üç... oldu mu?»
(Okuyucularımızdan Melike Emre'nin bir karikatürü.)

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
31 OCAK 1972
Sayı : 5 Sıra No. 837
Yıl : 27 Cilt: 1

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenârî Sokak 1 - İSTANBUL.

ABONE ŞARTLARI :
Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL.** ★ Altı aylık: **30 TL.** ★ Yurt dışı adi posta, yıllık **90 TL.** ★ Altı aylık **45 TL.** ★ **Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.**

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.
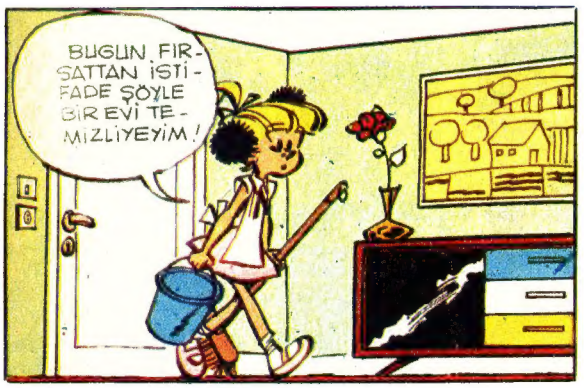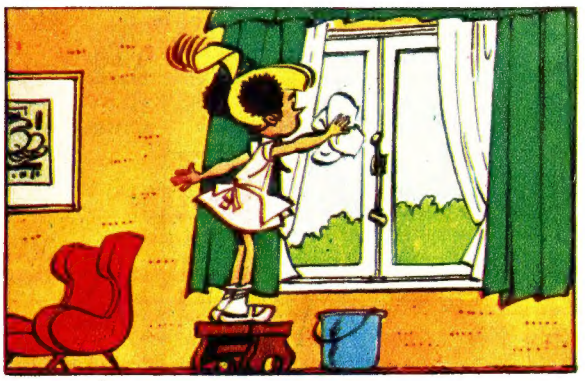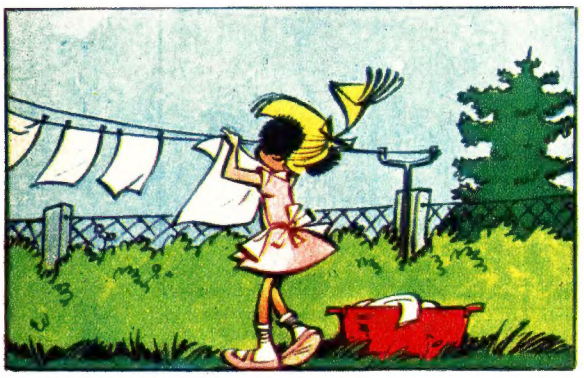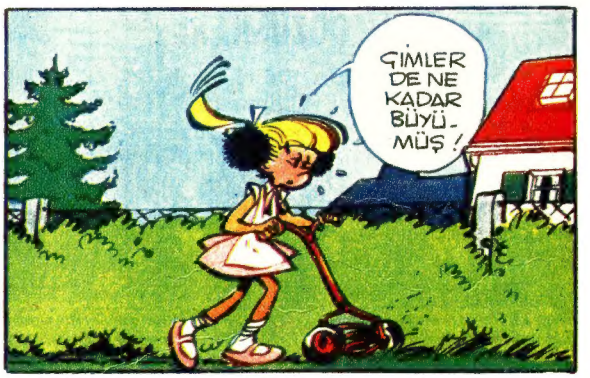
FATOŞ TEMİZLİK YAPTI